

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Hajn (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Beata Gudowska

SSN Roman Kuczyński

w sprawie z powództwa E. W.

przeciwko Zakładowi Usług Komunalnych Sp. z o. o. w R.

o odszkodowanie w kwocie 100.000 zł i rentę wyrównawczą w kwocie 400 zł,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 8 grudnia 2011 r.,

zażalenia powódki na postanowienie zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 26 maja 2011 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie zawarte w pkt VI wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 26 maja 2011 r. sygn. akt ... 5/11 i w tej części przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania temu Sądowi.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 26 maja 2011 r. Sąd Apelacyjny - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, po rozpoznaniu sprawy z powództwa E. W. przeciwko Zakładowi Usług Komunalnych Sp. z o.o. w R. o odszkodowanie w kwocie 100.000 zł i rentę wyrównawczą w kwocie 400 zł, na skutek apelacji powódki E. W. od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w O. IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 4 lipca 2008 r. zmienił zaskarżony wyrok w ten

sposób, że zasądził od pozwanego na rzecz powódki 20.000 zł tytułem odszkodowania (punkt I), zasądził od pozwanego na rzecz powódki rentę poczynając od dnia 11 stycznia 2008 r. w kwocie po 400 zł miesięcznie płatną do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności każdej z rat (punkt II), w pozostałej części apelację powódki oddalił (punkt III), zniósł wzajemnie między stronami koszty postępowania (punkt IV), ustalił, iż nieuiszczone koszty sądowe w sprawie ponosi Skarb Państwa (punkt V) oraz przyznał adwokatowi J. G. wynagrodzenie z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu apelacyjnym w kwocie 147,60 zł, w tym należny podatek od towarów i usług, nakazując wypłacić tę kwotę ze Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w O.) (punkt VI).

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że powódka na podstawie art. 446 § 2 i 3 k.c. domagała się od Zakładu Usług Komunalnych Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. zapłaty 100 000 zł tytułem odszkodowania w związku z pogorszeniem się jej sytuacji życiowej po śmierci męża M. W. wskutek wypadku przy pracy oraz renty w wysokości po 400 zł miesięcznie. Sąd przyznał także, że błędnie orzekł na mocy § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. nr 163, poz. 1348 ze zm.) przyjmując stawkę minimalną w wysokości 120 zł, zamiast prawidłowo na mocy § 13 ust. 3 tego rozporządzenia, z zastosowaniem stawki minimalnej obliczonej stosownie do dyspozycji § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia. W ocenie Sądu Apelacyjnego nie budzi wątpliwości, że przedmiotem niniejszej sprawy jest odszkodowanie i renta wyrównawcza, dlatego podstawę do obliczenia wysokości należnego adwokatowi wynagrodzenia stanowi wartość przedmiotu sprawy.

W dniu 31 maja 2011 r. pełnomocniczka powódki złożyła zażalenie zaskarżając powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego w części tj. w pkt VI i zarzuciła:

I. naruszenie prawa materialnego, a mianowicie § 12 ust 1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu poprzez zasądzenie 147,60 zł, w

sytuacji gdy prawidłowo zasądzone wynagrodzenie winno wynosić 1.800,- zł z podwyższeniem o podatek VAT wysokości 23 %, a zatem w łącznej kwocie 2.214,- zł,

II. naruszenie prawa materialnego, a mianowicie § 13 ust 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu poprzez niezasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym - tj. kwoty 1.350,- zł z podwyższeniem o podatek VAT w wysokości 23 %, a zatem w łącznej kwocie 1.660,50 zł.

Wskazując na powyższe zarzuty wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt VI przez podwyższenie zasądzonej kwoty z tytułu udzielonej pomocy prawnej świadczonej z urzędu za postępowanie apelacyjne oraz zasądzenie kosztów za postępowanie kasacyjne.

W uzasadnieniu zażalenia pełnomocniczka powódki podniosła, że powódka wносиła o odszkodowanie w wysokości 100.000 zł oraz rentę wyrównawczą w kwocie 400,- zł miesięcznie, tym samym do tego rodzaju sprawy winien mieć zastosowanie § 12 ust 1 pkt 5 powołanego wyżej rozporządzenia, który stanowi, iż „świadczenie odszkodowawcze należne z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej – 50 % stawki obliczonej na podstawie § 6 od wartości odszkodowania będącego przedmiotem sprawy.” Wobec powyższego Sąd Apelacyjny za podstawę orzekania w przedmiocie kosztów winien przyjąć stawkę minimalną (zgodnie z § 13 pkt 3 rozporządzenia stawka minimalna za prowadzenie spraw z zakresu prawa pracy przed sądem apelacyjnym wynosi 100 %) wynikającą z § 6 pkt 6 - tj. kwotę 3.600,- zł, bowiem wartość przedmiotu sporu wyniosła 104.800,- zł i z tej kwoty zasądzić na rzecz pełnomocnika z urzędu 50 %, tj. kwotę 1.800,- zł powiększoną o należny podatek VAT.

Także 31 maja 2011 r. pełnomocniczka powódki złożyła wniosek o uzupełnienie wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 26 maja 2011 r. poprzez zasądzenie na jej rzecz kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu kasacyjnym w kwocie 2.025 zł podwyższonej o podatek VAT w wysokości 23 %, a zatem łącznej kwoty 2.490,75 zł.

W uzasadnieniu wniosku pełnomocniczka wskazała, że wysokość wynagrodzenia adwokackiego znajduje oparcie w § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – 75 % stawki minimalnej, jako że pełnomocnik nie prowadził sprawy w drugiej instancji w momencie sporządzania skargi kasacyjnej. Stawkę minimalną zaś określa § 12 ust. 1 pkt 2 i wynosi ona 75 % stawki obliczonej na podstawie § 6, a zatem kwotę 2.700 zł.

Postanowieniem z 31 maja 2011 r. Sąd Apelacyjny - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych po rozpoznaniu sprawy w przedmiocie wniosku pełnomocnika powódki o uzupełnienie wyroku Sądu Apelacyjnego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 26 maja 2011 r. postanowił uzupełnić wskazany wyżej wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 26 maja 2011 r. w ten sposób, że dodał punkt VII o treści: „przyznaje adwokatowi J. G. wynagrodzenie z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym w kwocie 2.490,75 zł, w tym należny podatek od towarów i usług i nakazał wypłacić tę kwotę ze Skarbu Państwa (kasa Sądu Apelacyjnego).

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że w wyroku nie zawarto rozstrzygnięcia o kosztach procesu w postępowaniu kasacyjnym, chociaż Sąd Najwyższy uchylając wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 20 stycznia 2010 r. wyrokiem z dnia 3 grudnia 2010 r. w sprawie I PK 88/10 przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego. Sąd Apelacyjny wskazał, iż zgodnie z § 12 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) stawka minimalna w sprawach z zakresu prawa pracy o wynagrodzenie za pracę lub odszkodowanie inne niż wymienione w punkcie 4 wynosi 75% stawki obliczonej na podstawie § 6 od wartości wynagrodzenia lub odszkodowania będącego przedmiotem sprawy. W myśl § 6 pkt 6 tego rozporządzenia stawka minimalna w przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 50.000 zł do 200.000 zł wynosi 3.600 zł. Mając na względzie przedmiot roszczeń powódki (odszkodowanie w kwocie 100 000 zł i renta

wyrównawcza w kwocie 400 zł miesięcznie) stawka minimalna w niniejszej sprawie wynosi zatem 2.700 zł ($3.600 \text{ zł} \times 75\% = 2.700 \text{ zł}$). Zgodnie z § 13 ust. 4 pkt 2 powołanego wyżej rozporządzenia za sporządzenie i wniesienie skargi kasacyjnej przez adwokata, który nie prowadził sprawy w drugiej instancji stawka minimalna w postępowaniu kasacyjnym wynosi 75% stawki minimalnej, nie mniej niż 120 zł. Skoro, jak wskazano wyżej, stawka minimalna w niniejszej sprawie wynosi 2.700 zł, to stawka minimalna za sporządzenie i wniesienie skargi kasacyjnej przez pełnomocnika, który nie prowadził sprawy w drugiej instancji wynosi 2.025 zł ($2.700 \text{ zł} \times 75\% = 2.025 \text{ zł}$), przy czym stosownie do § 2 ust. 3 powołanego wyżej rozporządzenia w sprawach, w których strona korzysta z pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu, opłaty za czynności z tytułu zastępstwa prawnego sąd podwyższa o stawkę podatku od towarów i usług, obowiązującą w dniu orzekania o tych opłatach ($2.025 \text{ zł} + 23\% = 2.490,75 \text{ zł}$).

Wobec powyższego rozstrzygnięcia, pełnomocniczka powódki pismem z 24 czerwca 2011 r. cofnęła zażalenie w części, tj. w zakresie punktu II i ponad 2.066,40 zł, albowiem powołanym wcześniej postanowieniem z dnia 31 maja 2011 r. Sąd Apelacyjny uzupełnił wyrok z dnia 26 maja 2011 r. przez dodanie punktu VII.

Postanowieniem z 29 czerwca 2011 r. Sąd Apelacyjny w punkcie 1 postanowił umorzyć postępowanie zażaleniowe w części obejmującej punkt II zażalenia pełnomocniczki powódki z dnia 31 maja 2011 roku oraz w pkt. 2 umorzył postępowanie zażaleniowe wywołane wniesieniem zażalenia z dnia 31 maja 2011 r. w części objętej jego punktem 1 ponad kwotę 2 066,40 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie w części pozostałej po jego częściowym cofnięciu pismem pełnomocniczki powódki z 24 czerwca 2011 r. i umorzeniu postępowania zażaleniowego w tej części postanowieniem Sądu Apelacyjnego z 29 czerwca 2011 r. (tj. w części dotyczącej wynagrodzenia z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w zakresie żądania do kwoty 2.066,40 zł) jest uzasadnione, co trafnie przyznał Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu wyroku z 26 maja 2011 r.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze k.p.c. orzekł jak w sentencji.